

Het moerasbos in Muiden met beschermde flora en fauna. (Foto: www.muideninfo.nl)

De slag om het Kruitbos

Intriges in Muiden, wethouders die geen kant op kunnen, vastgoedeigenaren, rechters en een dwarse bevolking. Zal het allemaal nog goed komen?

Door **OTTO HOLZHAUS**

Bij de post een brief aan Ferry Holzhaus, met ons adres. Geen afzender. Ik ken Ferry wel. Hij is een achterneef en directeur van de KNSF, de eigenaar van het voormalige Kruitfabriekterrein in Muiden. Openmaken? Ik aarzel. Iedereen kent iedereen in Muiden, maar hoelang nog? Als het aan KNSF ligt, is het aantal inwoners binnen de kortste keren verdrievoudigd. Er zijn luxe appartementsgebouwen gepland, hoger dan het Muiderslot. Langs de trekvaart uit de Gouden Eeuw dreigen kantoorkolossen te verrijzen. De mensen in Muiden moeten er niets van weten, vooral ook omdat het Kruitbos, een prachtig oud moerasbos met beschermde flora en fauna, voor de bijl dreigt te gaan.

Maar de overheden hadden al een overeenkomst met de vastgoedmagnaat gesloten. Het leek een goede deal: de gevaarlijke kruitfabriek (die overigens al op sluiten stond) opgedoekt, flink wat woningen en vooral: alle kosten voor de KNSF. De bevolking van Muiden had al snel door dat de grondeigenaar er een slaatje uit zou slaan. Ruim voor de raadsverkiezingen vlogen de wethouders eruit die Muiden 'op de kaart' hadden willen zetten.

Toen de nieuwe raad aantrad werden twee actievoerders wethouder. Ze kunnen geen kant uit. De oude raad had zich laten inpakken met 'intentieverklaringen' die vrijblijvend leken, maar keiharde afspraken bleken te zijn. Hoop en vrees wisselen

elkaar af. De KNSF zat in de raadszaal vooraan op de publieke tribune en zwaaide met duizelingwekkende schadeclaims.

Ik bekijk de brief aan Ferry nog eens goed. Hij zit dicht met een plakstrook. Ik kan hem openmaken en weer sluiten zonder dat een haan ernaar kraait. Mijn vingers jeuken. Misschien is het wel een geheime afspraak tussen de overheid en de vastgoedboys. Daar had een bobo van de provincie het over toen hij onder het motto 'Muiden hangt' tegenstanders van de grootschalige bouwplannen probeerde te ontmoedigen. Beheerst leg ik de brief opzij. Dat de KNSF streken heeft, geeft mij nog niet het recht om indiscreet te zijn.

Om wat schot in de zaak te krijgen, stapten de vrije jongens naar de rechter. Ze troffen de magistraat van wie ze gedroomd hadden. Mevrouw de edelachtbare noemde het Kruitbos 'een bosje' en meldde dat ze ongevoelig was voor „zielige verhalen over dat kleine stadje”. Ze verbodde de gemeente zich achter „beren op de weg” te verschuilen. Afspraak is afspraak, punt uit. (Ik was bij de zitting en zag haar na afloop buiten de rechtszaal. Ze had haar toga uit en droeg een deux-pièces. „Zo ziet u er dus in het echt uit”, slijmde ik. „Valt het mee?” vroeg ze geveleid.)

In de grond mag ik die Ferry wel. Hij is knap en innemend. Een echte Holzhaus. Het is dat er een bos tussen ons in staat, maar ik kon hem wel knuffelen toen hij na een roerige raadsvergadering aan de bar van het politiek café een zich onverminderd aan hem opdringende, uitgerangeerde wethouder toesnauwde: „Moet ik je soms op schoot nemen?”

Ook pleit het voor mijn achterneef dat de begroting voor het project vóór zijn tijd werd opgesteld. Dat er alom getwijfeld wordt aan de realiteit van de opgevoerde

posten is nog zwak uitgedrukt. Knappe koppen berekenden los van elkaar dat, met behoud van het Kruitbos, kan worden volstaan met eenderde van de geplande woningen en de helft van de kantoren om toch een dikke winst te boeken. Muiden schudde dan ook van het lachen toen twee buurvrouwen door een gat in de omheining het omstreden bos ingingen en ongestoord de hele middag de natuur bewonderden. Hoezo miljoenen voor bewaking?

Ook toen een tv-rubriek zich voor de kar van de KNSF had laten spannen, was het lachen geblazen. In een sensationele reportage werd 'aangetoond' dat Muiden 'op ontploffen' stond door de aanwezigheid van vierduizend granaten op het Kruitfabriekterrein. Het bos moest subiet gekapt worden. Deze doorzichtige poging om een kapvergunning te krijgen, strandde dankzij een schrandere stadgenoot die de Arbeidsinspectie inseinde: levensgevaarlijk toch voor de houthakkers om dit bos te betreden? De KNSF zag zich gedwongen naar buiten te brengen dat het terrein vrijwel schoon en volkomen veilig is. Hoezo miljoenen voor bodemsanering?

De brief brandt in mijn vingers. Wie weet kan ik Muiden op het nippertje redden. Krijg ik een standbeeld in plaats van die gewipte wethouders die Muiden wilden opstoten in de vaart der volkeren. Maar ik overwin mijn aanvechting en stap naar het postagentschap. Tamara, die de brief aanpakt, weet waar-ie heen moet. Omstanders hebben enorm plezier. Misschien is het zo'n sideletter, roept er een. Thuis vertel ik Gerarda wat ik met de brief heb gedaan. „Dat had ik je nog willen zeggen”, onderbreekt ze. „Het was een uitnodiging voor een reünie van een studenten-corps of een hockeyclub, nou ja, iets dergelijks.” Dag Muiden. Dag standbeeld.